

Sygn. akt III KK 583/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Dagmara Szczepańska-Maciejewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Józefa Gemry

w sprawie **K. P.**

ukaranego z art. 86 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 7 lutego 2019 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 21 września 2017 r., sygn. akt II W [...]

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

K. P. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. Na rozprawie przed Sądem Rejonowym w P. w dniu 21 września 2017 r. obwiniony ten złożył wniosek o skazanie go bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 500 zł oraz orzeczenie zakazu

kierowania pojazdami mechanicznymi na okres 5 miesięcy, z jednoczesnym zaliczeniem na poczet tego środka karnego okresu zatrzymania prawa jazdy.

Sąd Rejonowy, przy braku sprzeciwu oskarżyciela publicznego, wniosek K. P. uwzględnił i wyrokiem z dnia 21 września 2017 r. uznał obwinionego za winnego zarzucanego mu wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. Za to wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 zł oraz, na podstawie art. 87 § 3 k.w., orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 miesięcy, z zaliczeniem na jego poczet okresu zatrzymania prawa jazdy. Nadto, zwolniono ukaranego od kosztów sądowych.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia w dniu 29 września 2017 r.

Z kasacją od prawomocnego wyroku wystąpił Prokurator Generalny, zaskarżając go w całości na niekorzyść ukaranego. Zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 73 k.p.w. w zw. z art. 64 § 1 k.p.w. i art. 63 § 2 k.p.w., polegające na uwzględnieniu wniosku obwinionego o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, pomimo tego, że wymagał on modyfikacji, z uwagi na rażącą obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 29 § 1 k.w., poprzez wnioskowanie o orzeczenie środka karnego - zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 miesięcy, a więc w wymiarze poniżej jego dolnego ustawowego zagrożenia wynoszącego 6 miesięcy.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się zasadna.

W rozpatrywanej sprawie obwiniony złożył wniosek o skazanie go w określony sposób bez przeprowadzania postępowania dowodowego w trybie art. 73 k.p.w. Wniosek taki powinien zostać skontrolowany przez sąd pod względem spełnienia przez niego wymogów prawa materialnego i procesowego. W razie niedopełnienia tych wymogów nie może zostać uwzględniony. Zauważyć należy jednak, że w razie, gdy wniosek obwinionego nie odpowiada przepisom prawa materialnego, sąd może uzależnić jego uwzględnienie od dokonania w nim wskazanych przez siebie zmian. Wszak przy rozpatrywaniu tego rodzaju wniosku

sąd winien odpowiednio stosować art. 64 § 2 k.p.w., który określa przesłanki jego uwzględnienia (art. 73 zd. drugie k.p.w.). Odpowiednie stosowanie tego przepisu oznacza zaś, że sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku od dokonania w nim określonych przez siebie zmian, skoro przepis ten odsyła w tym zakresie do art. 63 § 2 k.p.w. (art. 64 § 1 k.p.w.).

Jak już wskazywano na wstępie, we wniosku obwiniony zaproponował orzeczenie względem niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w wymiarze 5 miesięcy. Tego rodzaju wniosek był zatem w sposób oczywisty niezgodny z prawem materialnym, tj. art. 29 § 1 k.w. Przepis ten nakazuje bowiem orzekać ów środek karny w granicach od 6 miesięcy do lat 3.

Z powyższego wynika, że wniosek obwinionego nie mógł w takim kształcie zostać przez Sąd Rejonowy uwzględniony.

W zaistniałej sytuacji Sąd Rejonowy dysponując wnioskiem obwinionego o orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 miesięcy, a więc poniżej dolnej granicy ustawowego wymiaru - chcąc uwzględnić wniosek o skazanie bez postępowania dowodowego - powinien zażądać od wnioskodawcy jego modyfikacji w zakresie środka karnego tak, aby zgodny był z przepisami prawa materialnego. Tego jednak Sąd Rejonowy w sprawie niniejszej nie uczynił.

W wyniku powyższego zaniechania i wydania rozstrzygnięcia w przytoczonym na wstępie brzmieniu doszło do rażącej obrazę przepisów wskazanych w kasacji. Uchybienie to miało przy tym istotny wpływ na treść wyroku, gdyż orzeczono środek karny w wymiarze niższym niż przewiduje to ustawa.

Dlatego też Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. W razie powtórnego zgłoszenia przez obwinionego wniosku, o jakim mowa w trybie art. 73 k.p.w., Sąd ten będzie miał na uwadze powyższe rozważania i baczyć będzie, by do uwzględnienia owego wniosku doszło jedynie w sytuacji, gdy respektować on będzie wszystkie wymogi prawa. Na marginesie zwrócić należy również uwagę, że Sąd w wyroku wskazał błędną podstawę orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a mianowicie art. 87 § 3 k.w., zamiast art. 86 § 3 k.w. W razie ewentualnego orzeczenia kolejny raz powyższego środka karnego, Sąd Rejonowy zwróci uwagę, aby podać właściwą tego podstawę prawną.

Z tych wszystkich względów, orzeczono, jak w wyroku.